

Tannbehandling i utlandet

Når pasienten forteller om et knallgodt tilbud han har hørt om på tannbehandlingsreise i utlandet.. Hva sier du da?

Det finnes eksempler på tannbehandling gjort i utlandet som har gått fryktelig galt. De fleste av oss har sett eller hørt om dette. Det kan være fristende å svartmale et scenario for pasienten, fortelle om skrekkehistoriene, og råde til ikke å finne på å reise utenlands om han vil ha en god behandling.

Hvordan kan vi best hjelpe og rett-lede pasienten til å søke og motta den «riktige» tannbehandlingen i utlandet? Skal vi fokusere på fellene, alt som kan gå galt, eller på veiledning for best mulig behandling? Utenlandsbehandling handler oftest om pris, men er beste behandlingen den som er mest «lønnsom» i forhold til priser i Norge, eller den behandlingen som oppfyller pasientens behov og ønsker, og som er faglig forsvarlig?

Hvordan kan vi gi pasienten råd og veiledning omkring tannbehandling i utlandet på en nyansert måte som sikrer pasientens behov for informasjon, og gjør pasienten i stand til å foreta gode valg om sin egen tannhelse, uten at vi selv framstår som bukken ved havresekken?

På Tannlegeforeningens hjemmeside ligger teksten «Pasientinformasjon om tannbehandling med trygdestønad i utlandet»

Under er utdrag fra pasientinformasjonsskrivet

Fra 1. januar 2011 kan pliktige medlemmer av folketrygden motta tannbe-

handling i annet EØS-land, og under visse forutsetninger kreve trygdestønad for behandlingen etter samme regelverk som for tilsvarende tannbehandling utført i Norge.

- Det er ingen grunn til å tro at kvaliteten på tannlegearbeid er dårligere i andre EØS-land enn i Norge, men den faglige vurderingen kan være forskjellig. Man skal derfor være klar over hva et omfattende behandlingsforslag innebærer. Det kan være fornuftig å konsultere en norsk tannlege i full åpenhet når forslaget foreligger.
- Norsk Pasientskadeerstatning gjelder ikke, da denne instansen bare forholder seg til norske innmeldte tannleger.
- Regelverket sier at det er tannlegens faglige vurdering som skal ligge til grunn for behandlingsvalget, men det må dokumenteres at vilkårene i Norge for å få refusjon er oppfylt. Denne vurderingen foretas av HELFO.
- Reise- og oppholdsutgifter dekkes ikke utover det man ville fått i Norge.
- For bruk av spesialisttakster må du som pasient kunne dokumentere at tannlegen som behandler deg har status som relevant spesialist. Hvis du får satt inn implantater får du bare trygdestønad hvis skruene er satt inn av spesialist i oral kirurgi/kjevekirurgi eller spesialist i periodonti, og kroner, broer eller proteser er satt inn av spesialist i oral protetik eller tannlege med godkjent

kompetanse i implantatprotetik. Dette er det også du som pasient som må dokumentere hvis trygdestønad skal kunne gis.

- Man får trygdestønad til erstatning av en tann bare én gang. Hvis arbeidet må gjøres om får man ingen trygdestønad. Unntak kan være tannskader.
- Ved behandling med implantater kan det oppstå et praktisk problem: Alle implantatarbeider krever oppfølging og vedlikehold. På verdensbasis eksisterer det flere hundre forskjellige implantatsystemer der delene ikke går om hverandre. På det norske markedet er det hovedsakelig fire systemer som brukes.
- Hvis noe løsner eller brekker og du ikke kjenner til hvilket implantatsystem som har vært brukt er det vanskelig å hjelpe deg i Norge. Selv om du kjenner fabrikatet er det ikke alltid delene kan skaffes. Da må hjelpen finnes der arbeidet ble utført.
- Du kan oppleve at norske tannleger i visse tilfelle kan avslå å utføre vedlikeholdsmessige endringer på kostbare arbeider de ikke selv har laget, fordi det vil kunne medføre økonomisk og faglig ansvar for konstruksjonen. Dette kan igjen medføre at reparasjoner må utføres der konstruksjonen ble fremstilt.

NTFs råd for tannlegeetikk